

16 Ιουνίου, 1993

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΙΤΗΣΗ ΧΩΡΙΣ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ (EX PARTE) ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI ΚΑΙ/Η PROHIBITION

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΩΝ (1) ΧΡΙΣΤΑΚΗ ΑΥΓΟΥΣΤΗ, ΚΑΙ (2) ΜΑΡΟΥΛΛΑΣ ΧΡΙΣΤΑΚΗ ΑΥΓΟΥΣΤΗ, ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI ΚΑΙ/Η PROHIBITION

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΑΙ/Η ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ 924/92 ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΤΗΝ 29Η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1993, ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΑΓΩΓΗ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ (ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΓΩ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΕΠΙΣΥΝΑΠΤΕΤΑΙ ΣΑΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟ "Α")

(Αίτηση Αρ. 91/93)

5 Προνομιακά Εντάλματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώρηση αίτησης για έκδοση ενταλμάτων certiorari και prohibition εναντίον απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού με την οποία εκδόθηκε συνοπτική απόφαση εναντίον των αιτητών — Εναντίον της ίδιας απόφασης είχε καταχωρηθεί έφεση — Ισχυρισμός ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο είχε υποπέσει σε έκδηλο σφάλμα Νόμου με το να μην επιτρέψει την προσαγωγή προφορικής μαρτυρίας από τον δικηγόρο των αιτητών, κατά παράβαση της αρχής της υπόθεσης **Vuitton v. Δερμοσάκ Λτδ** (1992) 1 Α.Α.Δ. 1453 — Κρίθηκε ότι η υπόθεση **Vuitton** εφαρμόζεται σε αιτήσεις για ενδιάμεση θεραπεία δυνάμει της Δ.48 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας και όχι σε αιτήσεις για έκδοση συνοπτικής απόφασης — Κρίθηκε ότι δεν συνέτρεχε οποιοσδήποτε λόγος για την χορήγηση της αιτούμενης άδειας.

15 Συνοπτική απόφαση — Μαρτυρία — Δεν εφαρμόζεται η αρχή στην υπόθεση **Vuitton v. Δερμοσάκ Λτδ** (1992) 1 Α.Α.Δ. 1453, η οποία εφαρμό-

ζεται μόνο σε αιτήσεις για παροχή ενδιάμεσης θεραπείας δυνάμει της Δ.48 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας.

Οι αιτητές ζήτησαν άδεια για να καταχωρήσουν αίτηση για έκδοση ενταλμάτων certiorari και prohibition εναντίον απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού με την οποία εκδόθηκε συνοπτική απόφαση εναντίον τους. Εναντίον της εν λόγω συνοπτικής απόφασης οι αιτητές είχαν καταχωρήσει και έφεση ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η ισχυριζόμενη έκδηλη παρανομία συνίστατο στο γεγονός ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο, σε κάποιο στάδιο της διαδικασίας για την ακρόαση της αίτησης για συνοπτική απόφαση, δεν είχε επιτρέψει στον δικηγόρο των αιτητών να δώσει προφορική μαρτυρία υπέρ τους, αλλά είχε δώσει οδηγίες για καταχώρηση συμπληρωματικής ένορκης δήλωσης από τους αιτητές, πράγμα που ερχόταν σε αντίθεση με την αρχή της υπόθεσης *Vuitton v. Δερμοσάκ Ατδ* (1992) 1 Α.Α.Δ. 1453.

Αποφασίσθηκε ότι: 15

Η αρχή της υπόθεσης *Vuitton v. Δερμοσάκ Ατδ* (1992) 1 Α.Α.Δ. 1453 δεν εφαρμόζεται σε αιτήσεις για συνοπτική απόφαση, αλλά μόνο σε αιτήσεις για παροχή ενδιάμεσης θεραπείας δυνάμει της Δ.48 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Στην προκειμένη περίπτωση, ουδείς λόγος συνέτρεχε για την παροχή της αιτούμενης άδειας, διότι το Επαρχιακό Δικαστήριο είχε ενεργήσει μέσα στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του και εν πάση περιπτώσει η απόφαση είχε εφεσιβληθεί.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Re Papadopoulos (1968) 1 C.L.R. 496· 25

Re Panaretou (1972) 1 C.L.R. 165·

Re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250·

Vuitton v. Δερμοσάκ Ατδ, (1992) 1 Α.Α.Δ. 1453·

Christodoulou v. Erotokritou 21 C.L.R. 175.

Αίτηση. 30

Αίτηση με την οποία οι αιτητές ζητούν άδεια για την έκδοση προνομακίων ενταλμάτων:

- (α) Certiorari για ακύρωση της αποφάσεως του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού ημερομηνίας 29.1.93, με την οποία καταδικάστηκαν οι εναγόμενοι - αιτητές να πληρώσουν στον ενάγοντα ποσό £65.720,- με τόκο 9% από 29.1.90 και
- 5 (β) Prohibition με το οποίο να απαγορεύεται η εκτέλεση της πιο πάνω απόφασης.

Κ. Τσιρίδης με Ν. Νεοκλέους, για τους αιτητές.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την αίτηση αυτή, οι αιτητές ζητούν άδεια του Δικαστηρίου για έκδοση των ακόλουθων δύο προνομιακών ενταλμάτων:

- 15 “[Α] Διά διάταγμα Certiorari διά μεταφοράν (to remove) ενώπιον του Σεβαστού αυτού Δικαστηρίου και δι’ ακύρωση της αποφάσεως (Τεκμήριο “Α”) η οποία εξεδόθη υπό του Εντίμου Δικαστού κ. Κ. Κληρίδη, Επαρχιακού Δικαστού την 29ην Ιανουαρίου, 1993, κατόπιν αιτήσεως του Γεωργίου Πίριλλου, Ενάγοντος, εις την αγωγήν υπ’ αριθμόν 924/92 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού και διά της οποίας αποφάσεως οι Αιτητές, Εναγόμενοι εις την αγωγήν κατεδικάσθησαν, μεταξύ άλλων, να πληρώσουν εις τον Γεώργιον Πίριλλον το ποσό των Λ.Κ.65.720,- εντόκως προς 9% κατ’ έτος από της 29ης Ιανουαρίου, 1990.
- 20
- [Β] Διά διάταγμα Prohibition διά του οποίου να απαγορεύεται εις το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού και/ή εις το Γεώργιο Πίριλλο εκ Λεμεσού να προχωρήσουν εις την εκτέλεση της πιο πάνω αναφερομένης απόφασης (Τεκμήριο “Α”).”
- 25

Τα γεγονότα πάνω στα οποία βασίζεται η αίτηση, αναφέρονται στην ένορκη δήλωση του Χριστάκη Αυγουστή, ο οποίος είναι ένας από τους αιτητές στην παρούσα αίτηση και σε συντομία είναι τα εξής: Στις 7/2/92 ο Γεώργιος Πίριλλος καταχώρησε στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού την αγωγή υπ’ αριθμό 924/92, εναντίον των δύο αιτητών, για το ποσό των £135.000. Στις 16/3/92 καταχωρήθηκε σημείωμα εμφάνισης εκ μέρους των αιτητών στην πιο πάνω αγωγή. Στις 4/9/92, καταχωρήθηκε εκ μέρους του ενάγοντα, αίτηση για συνοπτική απόφαση εναντίον των αιτητών, η οποία υποστηριζόταν από ένορκη δήλωση του Γεώργιου Πίριλλου. Στις 3/11/92 καταχωρήθηκε ειδοποίηση περί προθέσεως ένστασης εκ μέρους των αιτητών, η οποία συνοδευόταν από ένορκη δήλωση του Χριστάκη Αυγουστή και στις 16/11/92 καταχωρήθηκε συμπληρωμα-

30

35

τική ένορκη δήλωση, από τον Κώστα Χασάπη, από τη Λεμεσό, προς υποστήριξη της αίτησης του ενάγοντα.

Στις 4/12/92, όταν ήταν ορισμένη για ακρόαση η αίτηση για συνοπτική απόφαση, ο δικηγόρος του Χριστάκη Αυγουστή, ζήτησε από το Δικαστήριο Λεμεσού άδεια για να καταθέσει ως μάρτυρας 5 προς υποστήριξη της ένστασης, πλην όμως ο πρωτόδικος Δικαστής απέρριψε το αίτημα και έδωσε οδηγίες να καταχωρηθεί συμπληρωματική ένορκη δήλωση εκ μέρους του Χριστάκη Αυγουστή. Στις 22/12/92, καταχωρήθηκε συμπληρωματική ένορκη δήλωση από μέρους του Χριστάκη Αυγουστή, σε απάντηση της ενόρκου δηλώσεως 10 του Κώστα Χασάπη. Στις 4/1/93, ο Γεώργιος Πίριλλος καταχώρησε νέα ένορκη δήλωση. -

Στις 7/1/93, το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, προχώρησε στην ακρόαση της αίτησης για συνοπτική απόφαση. Ενόψει της προηγούμενης ενδιάμεσης απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου, ο δικηγόρος του αιτητή 1, Χριστάκη Αυγουστή, δεν υπέβαλε εκ νέου αίτημα για την κλήτευση του ως μάρτυρα για να καταθέσει και ν' απαντήσει στους ισχυρισμούς του Γεώργιου Πίριλλου και του Κώστα Χασάπη. 15

Στις 29/1/93, το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, εξέδωσε απόφαση εναντίον των αιτητών, για το ποσό των £65.720,-. 20

Στις 19/2/93, οι δικηγόροι του αιτητή, κατόπιν οδηγιών του, καταχώρησαν έφεση εναντίον της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, στην αγωγή 924/92, υπ' αριθμό 8882.

Στις 10/5/93, επιδόθηκε στον αιτητή Χριστάκη Αυγουστή, ειδοποίηση πτώχευσης, υπ' αριθμό 284/93, η οποία καταχωρήθηκε στις 5/5/93. 25

Ο αιτητής 1, Χριστάκης Αυγουστή, στην ένορκη του δήλωση ομολογεί ότι οι οδηγίες που έδιδε στους δικηγόρους του, τόσο για τη σύνταξη της υπεράσπισης όσο και για τη σύνταξη των ενόρκων 30 δηλώσεων που συνόδευαν την ένσταση στην αίτηση για έκδοση συνοπτικής απόφασης, βασιζόνταν στα από μνήμης γεγονότα όπως τα θυμόταν, καθότι απώλεσε το σχετικό φάκελο στον οποίο είχε καταχωρημένες όλες τις σχετικές αποδείξεις, έγγραφα και σημειώσεις και ότι μετά την έκδοση της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού βρήκε τον πιο πάνω φάκελο και ισχυρίζεται ότι 35 από τις αποδείξεις που περιέχονται στο φάκελο, φαίνεται καθαρά ότι ο Γεώργιος Πίριλλος είχε προβεί σε αναληθείς ισχυρισμούς τους οποίους και αναφέρει.

Οι λόγοι πάνω στους οποίους βασίζονται οι αιτούμενες θεράπειες, είναι:

- 5 “1.Η προαναφερθείσα απόφαση είναι εσφαλμένη κατά νόμο και/ή εξεδόθη εκ λάθους (error) το δε λάθος αυτό φαίνεται εις το φάκελλο της υποθέσεως καθ’ ότι έκδηλα η απόφαση του Σεβαστού Επαρχιακού Δικαστηρίου να μην επιτρέψει εις τον Αιτητή 1 να καταθέσει ενόρκως προς υποστήριξη της ένστασης στην Αίτηση για έκδοση συνοπτικής απόφασης ήταν άκυρη και/ή αντίθετη με την υφιστάμενη νομολογία.
- 10 2.Η προαναφερθείσα απόφαση εξεδόθη καθ’ υπέρβαση δικαιοδοσίας και/ή εξουσίας και/ή κατά παράβαση του Συντάγματος γεγονός τα οποία ήταν έκδηλα φανερά από το φάκελλο της υπόθεσης της αγωγής επί της οποίας εξεδόθη η συνοπτική απόφαση (Τεκμ. “Α”).”
- 15 Στο παρόν στάδιο, το Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται στην ουσία της αιτήσεως. Είναι ικανοποιητικό για την παραχώρηση άδειας για καταχώρηση αιτήσεως για έκδοση εντάλματος Certiorari και Prohibition, να φαίνεται στην αίτηση και στις ενόρκους δηλώσεις που την υποστηρίζουν και γενικά το υλικό των πρακτικών που τη
- 20 συνοδεύει, πως υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση για συζήτηση ώστε να δοθεί άδεια (Βλέπε *Costas Papadopoulos (Ex Parte)* (1968) 1 C.L.R. 496, *In Re Nina Panaretou* (1972) 1 C.L.R. 165 και *In Re Kakos* (1985) 1 C.L.R. 250).
- 25 Οι λόγοι για τους οποίους εκδίδονται εντάλματα της φύσεως Certiorari για ακύρωση απόφασης κατώτερου Δικαστηρίου, περιλαμβάνουν υπέρβαση ή έλλειψη εξουσίας, έκδηλη παρανομία (error of law on the face of the record), προκατάληψη ή συμφέρον από τα πρόσωπα που λαμβάνουν την απόφαση, δόλο ή ψευδορκία στη λήψη της απόφασης και παραβίαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης.
- 30 Στην παρούσα περίπτωση, κανένας από τους πιο πάνω κανόνες δεν έχει παραβιαστεί. Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού είχε δικαιοδοσία να επιληφθεί της αίτησης του ενάγοντα, οι εναγόμενοι και αιτητές στην παρούσα αίτηση είχαν την ευκαιρία να καταχωρήσουν ένορκες δηλώσεις, το οποίο και έκαναν, και είμαι της γνώμης
- 35 ότι δε χωρεί αίτηση για Certiorari και Prohibition. Έχω την άποψη ότι ορθά οι αιτητές καταχώρησαν έφεση ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω, θα προχωρήσω στην εξέταση της ουσίας της παρούσας αίτησης.

Το κύριο επιχείρημα των δικηγόρων του αιτητή, είναι ότι έκδηλα η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού να μην επιτρέψει στον αιτητή 1, Χριστάκη Αυγουστή να καταθέσει ενόρκως προς υποστήριξη της ένστασης στην αίτηση για έκδοση συνοπτικής απόφασης, ήταν άκυρη και/ή αντίθετη με την υφιστάμενη νομολογία. Προς υποστήριξη της θέσης τους, βασίστηκαν στην *Louis Vuitton v. Δεσμωσάκ Ατδ. και άλλης*, (1992) 1 Α.Α.Δ. 1453. 5

Έχω τη γνώμη ότι η πιο πάνω έφεση επιλαμβάνεται μαρτυρίας που μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο ένορκης δήλωσης για την στήριξη ενδιάμεσης αίτησης για τη παροχή προσωρινής θεραπείας και δεν έχει εφαρμογή στις αιτήσεις για συνοπτική απόφαση. Στις αιτήσεις για συνοπτική απόφαση, το Δικαστήριο βασίζεται στις ενόρκους δηλώσεις, όπως έχει αποφασιστεί στην υπόθεση *Michalakis Christodoulou v. Olympia Erotokritou* 21 C.L.R. 175. Εκείνο το οποίο μπορούσαν να κάνουν οι αιτητές, ήταν να δώσουν ειδοποίηση για να αντεξετάσουν τον ενάγοντα και Κώστα Χασιάπη, πάνω στο περιεχόμενο των ενόρκων δηλώσεων τους, πράγμα που δεν είχαν κάνει, όπως δήλωσε ο δικηγόρος των αιτητών στην παρούσα αίτηση. 10 15 20

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, έχω καταλήξει ότι δεν έχει στοιχειοθετηθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση για παραχώρηση άδειας στους αιτητές για να καταχωρήσουν αίτηση για έκδοση ενταλμάτων Certiorari και Prohibition. Η αίτηση απορρίπτεται. 25

Η αίτηση απορρίπτεται.